

Nocna czapla - nocny kruk

2019-03-08

Wielu ludziom nocne ptaki kojarzą się z sowami. I choć jest to dobre skojarzenie - zdecydowana większość sów prowadzi nocny tryb życia - to nie są to jedyne ptaki żerujące w świetle księżyca. Należy do nich także ślepowron (*Nycticorax nycticorax*), ptak z rodziny czaplowatych gniazdujący głównie na południu Polski, przede wszystkim w Dolinie Górnej Wisły, a sporadycznie pojawiający się również w innych częściach kraju.

Ślepowron to ptak znacznie mniejszy od czapli siwej, niewiele większy od wrony. Dorosłe osobniki mają ubarwienie trzykolorowe - grzbiet i „czapeczka” na głowie są czarne z zielonym połyskiem, szyja i brzuch białe, a skrzydła i ogon szare. Jego charakterystyczne „kuok” przypominające nieco krakanie, można usłyszeć w nocy nad brzegami rzek i zbiorników wodnych. Żywią się drobnymi rybami, płazami, gadami oraz bezkręgowcami, które łapią brodząc w płytkiej wodzie. Gniazda zakładają na krzewach oraz niskich drzewach. Gniazdują w małych koloniach, głównie na wyspach położonych na zwirowniach i stawach hodowlanych.

Polska nazwa „ślepowron” wzięła się właśnie od nocnego trybu życia tego ptaka - dawniej sądzono wręcz, że nie widzi on w dzień. Drugi człon nazwy pochodzi od wydawanego odgłosu. Wydaje się jednak, że to łacińska nazwa oznaczająca „nocnego kruka”, wydaje się być trafniejsza. Głos ślepowrona przypomina bardziej krakanie kruka niż wrony. Po angielsku ślepowron to Night Heron, co tłumaczymy jako nocna czapla.

Ślepowrony zamieszkują wszystkie kontynenty z wyjątkiem Australii i Antarktydy, tworząc kilka podgatunków. W Polsce przystępują tylko do lęgów, zimę spędzają w Afryce, wracając do nas w marcu każdego roku.

[Więcej informacji na temat ślepowrona](#)